

- 3) Kolmas valitusperuste, joka koskee selvitysaineiston huomioon ottamista vääristyneellä tavalla siltä osin kuin virkamiestuomioistuimien on toistanut tuomiossaan vain osan valittajan oikeudenkäyntikirjelmästä, mikä ei anna oikeanlaista kuvaa kirjallisen käsittelyn päättyessä vallinneesta tosiasiallisesta tilanteesta.

Valitus, jonka Risto Nieminen on tehnyt 20.6.2014 virkamiestuomioistuimen asiassa F-81/12, Nieminen v. neuvosto, 10.4.2014 antamasta tuomiosta

(Asia T-464/14 P)

(2014/C 261/71)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Risto Nieminen (Kraainem, Belgia) (edustajat: asianajajat M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas ja J.-N. Louis)

Muu osapuoli: Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan unionin virkamiestuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa F-81/12, Risto Nieminen vastaan neuvosto, 10.4.2014 antaman tuomion
- velvoittamaan neuvoston korvaamaan kummassakin oikeusasteessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa kahteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste, joka perustuu puolustautumisoikeuksien loukkaukseen siltä osin kuin virkamiestuomioistuimien arvosteli valittajaa siitä, ettei tämä ollut toimittanut riittävästi näyttöä ilmeisestä arviointivirheestä, vaikka se tiesi, ettei valittajalla ollut todellisia mahdollisuuksia osoittaa tällaista virhettä, ja kieltäytyi velvoittamasta vastaajaa esittämään kaikki asiakirjat, jotka olivat merkityksellisiä sen arvioimiseksi, oliko tällainen peruste perusteltu.
- 2) Toinen valitusperuste, joka perustuu siihen, että selvitysaineisto ja tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla.

Kanne 24.6.2014 – Espanja v. komissio

(Asia T-466/14)

(2014/C 261/72)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: Abogado del Estado A. Rubio González)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan osittain komission 14.4.2014 tekemän päätöksen, jolla todetaan, että tuontitullien peruuttaminen yhteisön tullikoodeksin (asetus (ETY) N:o 2913/92) 236 artiklan nojalla, luettuna yhdessä sen 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan kanssa, on ollut perusteltua ja että erään toisen rahamäärän osalta tuontitullien peruuttaminen ei ole ollut oikeutettua yksittäistapauksessa (päätös REM 02/2013), jossa tuontitullien peruuttaminen on aiheettomasti eväty peruusteettomana
- velvoittamaan vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu hyvää hallintoa koskevan oikeuden loukkaamiseen tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1) 872 a artiklan yhteydessä.
  - Tältä osin kanteessa väitetään, että tullien peruuttamisen kaltaisessa menettelyssä, jossa komissiolla on oikeus pyytää kaikki aiheelliseksi katsomansa lisätiedot ja velvollisuus ilmoittaa kielteisen päätöksen tekemisen perusteet, kielteinen päätös muilla kuin komission aikaisempaan ilmoitukseen sisältyneillä perusteilla on Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan vastainen.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1) 220 artiklan 2 kohdan b alakohdan rikkomiseen.
  - Kantajan mielestä asiassa täyttyvät vakiintuneessa oikeuskäytännössä todetut edellytykset, joihin useat komission aikaisemmin tekemät tullien peruuttamista koskevat myönteiset päätökset tonnikalan osalta ovat perustuneet. Erityisesti asiassa täyttyvät samanaikaisesti säännösten monimutkaisuus ja se, ettei viejä ole antanut virheellisiä tietoja, säännösten epäyhdenäinen tulkinta paikkansa pitävien tosiasioita koskevien tietojen pohjalta, komission osittainen vastuu ja se, että toimivaltaisten viranomaisten virheellinen menettely on jatkunut pitemmän aikaa siten, etteivät ne ole milloinkaan soveltaneet säännöstöä oikein.

Kanne 25.6.2014 – Ibercaja Banco ym. v. komissio

(Asia T-471/14)

(2014/C 261/73)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantajat: Ibercaja Banco SA (Zaragoza, Espanja), Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza) ja Naviera Bósforo AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Espanja) (*edustajat:* asianajajat J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero ja A. Lamadrid de Pablo)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin komissio katsoi, että toimia, jotka kantajien mukaan muodostavat Espanjan tax lease -järjestelmän, on pidettävä uutena valtiontukena ja sisämarkkinoille soveltumattomina
- toissijaisesti kumoamaan riidanalaisen päätöksen 1 ja 4 artiklat, joissa eurooppalaisten taloudellisten etuyhtymien (ETEY) sijoittajat todetaan väitetyn tuen saajiksi ja jolla osoitetaan perintämääräys ainoastaan kyseisille sijoittajille